

वा० रा०

॥२२॥

किंतु किंचिद्वक्तव्यमस्तीत्यर्थः ॥ व्यादिश बोधय ॥ आश्रमपदं वासस्थानं ॥ निरतः प्रीतः ॥ ११ ॥ ध्यात्वा वासोचितं देशमितिशेषः ॥ ततउवाचेत्यर्थे संधिरार्पः ॥ १२ ॥
तत्र पंचवटसमूहसत्त्वात्पंचवटीतिनाम्नाभिविश्रुतः प्रसिद्धः ॥ १३ ॥ १४ ॥ एषवृत्तांतः पितृवचनपरिपालनाय वनवासरूपः ॥ तव स्नेहात्तपसः प्रभावेनच विदितः नक्षस्मि
गधवृत्तांतं तपसा ज्ञातुं यततेकश्चित् ॥ दशरथस्यच वृत्तांतः कैकेयीवशत्वप्राणत्यागादिरूपस्ततएवमेविदितः ॥ १५ ॥ यदिह वासं प्रतिज्ञाय ॥ आराधयिष्याम्यत्राहं अगस्त्यं
तं महामुनिं ॥ शेषंच वनवासस्य सौम्य वत्स्याम्यहमित्यनेन मम समीपे इह मदाश्रमे वासं प्रतिज्ञाय पुनर्मां प्रति व्यादिश मे वासमित्येतद्वदसि ॥ तन्मूलं ते हृदयस्थं छंदः

किंतु व्यादिश मे देशं सोदकं बहुकाननं ॥ यत्राश्रमपदं कृत्वा वसेयं निरतः सुखं ॥ ११ ॥ ततो ब्रवीन्मुनिश्रेष्ठः श्रुत्वा रामस्य भाषितं ॥
ध्यात्वा मुहूर्तधर्मात्मा ततो वाचवचः शुभं ॥ १२ ॥ इतो द्वियोजने तात बहुमूलफलोदकः ॥ देशो बहुमृगः श्रीमान्पंचवट्यभिविश्रुतः
॥ १३ ॥ तत्र गत्वा श्रमपदं कृत्वा सौमित्रिणा सह ॥ रमस्वत्वं पितुर्वाक्यं यथोक्तमनुपालयन् ॥ १४ ॥ विदितोऽप्येष वृत्तांतो मम सर्वस्त
वानघ ॥ तपसश्च प्रभावेन स्नेहादशरथस्यच ॥ १५ ॥ हृदयस्थं च ते छंदो विज्ञातं तपसामया ॥ इह वासं प्रतिज्ञाय मया सह तपोवने
॥ १६ ॥ अतश्च त्वामहं ब्रूमि गच्छ पंचवटीमिति ॥ सहिरम्योवनो देशो मैथिलीतत्र संस्यते ॥ १७ ॥ संदेशः श्लाघनीयश्चनातिदूरे चराघ
व ॥ गोदावर्याः समीपे च मैथिलीतत्र संस्यते ॥ १८ ॥ प्राज्यमूलफलैश्चैव नानाद्विजगणैर्युतः ॥ विविक्तश्च महाबाहो पुण्योरम्यस्तथैव
च ॥ १९ ॥

अभिप्रायो मया ज्ञातं अत्रावस्थाने प्रतिज्ञातराक्षसवधनिर्वाहो न भवति ॥ अत्र राक्षसगमनाभावादित्येवं रूप इति भावः ॥ १६ ॥ अतस्त्वदभिप्रायज्ञानात्त्वां
पंचवटीं गच्छेति ब्रूमि ब्रवीमि ॥ ननु शिष्टव्यवहारोचितमपीह तिष्ठेति ब्रवीमीत्यर्थः ॥ तद्वनार्थवादमाह ॥ सहीति ॥ १७ ॥ १८ ॥ विविक्तः एकांतः पुण्यः पुण्यजनकोर
म्योदृष्टि मनसोः ॥ १९ ॥

आ० कां०

॥२२॥